

wad ootnud. Viisa juhtus nüüd ka siina. Rikkas ja ilus, aga nägu mossis, naga wana tüdrukul Mopsul, kui Riisu tema timplut käppanud. Te-maga tulid tema neli kohwi-õde: Anni, Tiin, Polli ja Leenu. Neile kõigile pidi Kaarel oma juttu uuesti kordama. Kuhu ta peasis? — ta hakkas uuesti peale, tegi siin lisa juure, kärpis seal, ja see kõik oli kõikide meelest weel kenam. Muud kui need neli Viisa kohwi-õde naersid üdna hullu põõra ja pilgutasid wastastiku filmi. Wiimaks wäsisid jutujätkajad ja filmadega pilgutajad ja läksid siis lõunale. See järel tuli sõbralik lepping ja tehti kaup, et paari nädala pärast pidid pulmad olema. See juhtus küll keft töö aega ja isad ex olnud selle nõuga mitte rahul. Emad aga ja lapsed olid seda wiisam, oma ette-wõtmist korda saatma ja nii olid siis Kaarel ja Viisa kahe nädala pärast õnnelik noor paar. Nagu öeldud — Viisa oli linnas peene pistete kõrwas ka weel muid peened wigkeid õppinud, nimelt — kõikjagu naljatuikkikest pulma päewal ettewõtma. Mõned tegid enmast teist nägu ja ütlesid siis naljakaid lugusid üles. Korraga tormasid neli rööweli keft pulmaliste sekka. Kaarli nägu muutis neid nähes filmnähtawalt. Needsammad olidgi, kes Kaarli kuulsa teekonnal tema kallale lippu-des tema seeft wiimist hinni kautanud, weel edasi

minna. Kuidas need seia julgesid tulla? Üdna enese teadmatta puged ta oma Viisa selja tahta. Wist see oli üks nut moodi julgus. Seal nägi ta imet — üks rööwel pakkus Viisale wiisakalt ühe täie rahapunga. Karla ajas silmad pärani — tema rööwitud rahapung see oli ju. Mis see pidi tähendama! — Viisa wõttis tänades kingi-tuse wastu, tegi lahti, leidis 130 rubla seeft. Maerdes ütles siis: „Eks waata omeri kergast — tahab pulmi teha ja kautab nii palju raha kor-raga! p oleks Vardi-Leenu seda leidnud ja kätte toonud, siis oleksime sellest ilma. Nüüd wast hakkas Kaarel neid rööweliid ligemalt vaatama. Seda ta oleks juba paari nädala eest pidand tegema! Ja oleks ta seda siis teinud, siis oleks ta kohe ka märgand, et need hirmsad rööweliid keegi muu ex olnud, kui Leenu, Tiin, Polli ja Anni. Memadgi olid ka metsas tema nime hüüdnud ja salaja põesaste warjul tema kannul käinud, kuni wiimaks tema kallale tikkusid, mis teda koju hirmutanud. Kõik seda hullu tükki olid nemad ilma Viisa teadmatta ettewõtnud, muud kui temp tehtud oli, siis seletasid talle seda asja. Noh, seda häbi, mis Kaarlile see läbi siindis! Nüüd sai ju awalikuks, et tema jutud kõik waled olid. Ka seda juhtumist õuekoeraga jutustasid tüdrukud nüüd üles. Aga kuidas oli lugu siis